

hodinnou práci týdenní mzdou 130 Kč paušalována, správný. K tomu budiž doloženo, že, pokud zákon nestanoví výjimky (jako na příklad v § 21 zákona o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce ze dne 12. prosince 1919, čís. 29 sb. z. a n. na rok 1920), jest stranám ponecháno na vůli, by se dohodly o výši mzdy a o způsobu, jak se má platiti. Nelze tedy ze zákona dovoditi, že by paušalování mzdy za práci přes čas bylo nicotné. zvláště když ani zákon čís. 91/18 sb. z. a n. paušalování nezakazuje. Žalobce domáhá se jen odměny za práci vykonanou v jedenáctihodinné době pracovní, pokud přesahovala normální dobu pracovní podle § 1 zákona čís. 91/18 sb. z. a n., tedy za tři hodiny denně, a poněvadž, jak doličeno, byla odměna za tuto »práci přes čas« zahrnuta v ujednané týdenní mzdě a není sporu o tom, že tato mzda byla žalobci řádně vyplácena, nemůže žalobce důvodně tvrditi, že překročením normální doby pracovní o tři hodiny denně byl hmotně poškozen. Dostal se mu v týdenní mzdě odměny za jedenáctihodinnou dobu pracovní, tedy i za práci přes čas, v této zvýšené době vykonanou. Názor odvolacího soudu, že žalobní nárok je důvodem po právu, nemá, přihlíží-li se ke skutečnostem prvním soudem zjištěným, v zákoně opory.

Čís. 8562.

I když ten, kdo sprostředkuje obchod s realitami po živnostensku, nemá úřední koncese, není sprostředkovatelská smlouva neplatnou. Na tom nebylo nic změněno zákonem ze dne 19. srpna 1925, čís. 203 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1928, Rv I 587/28.)

Žalobu o zaplacení sprostředkovatelské provize procesní soud prvního stádia zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nejvyšší soud již v rozhodnutích sb. n. s. čís. 755 a 3920 vyslovil a blíže odůvodnil zásadu, že, i když sprostředkovatel realit po živnostensku nemá úřední koncese, není sprostředkovatelská smlouva neplatnou. Na právním stavu rozhodném pro řešení této otázky nebylo zákonem ze dne 19. srpna 1925, čís. 203 sb. z. a n. nic změněno. Není tedy příčiny, by se dovolací soud uchýlil od ustáleného již názoru.

Čís. 8563.

Tím, že bylo v obchodním rejstříku poznamenáno, že majitel firmy zemřel a že po dobu projednání pozůstalosti spravuje a zastupuje firmu jeho vdova, nezanikla firma, naopak bylo tím projevováno, že firma trvá dále po dobu pozůstalostního řízení.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1928, Rv I 805/28.)